

“Sabent-me pescador d'homes... no pesco”

El Senyor vol de tu un apostolat concret, com el de la pesca d'aquells cent cinquanta-tres peixos grans —i no uns altres—, agafats a la dreta de la barca.

17 de març

I em preguntes: com és que, tot i saber-me pescador d'homes, vivint en contacte amb molts companys, i podent distingir les persones cap a les quals ha d'anar dirigit el meu apostolat específic, no pesco?... Es que em falta Amor? És que em falta

vida interior? Escolta la resposta de llavis de Pere, en aquella altra pesca miraculosa: —«Mestre, tota la nit hem estat fatigant-nos, i no hem agafat res; no obstant això, segons la teva paraula, llançaré la xarxa». En nom de Jesucrist, comença de nou. —Fortificat: fora aquesta fluixedat! (Solc, 377)

L'apostolat, aquesta ànsia que es menja les entranyes del cristià corrent, no és una cosa diversa de la feina de cada dia: es confon amb aquesta mateixa feina, convertida en ocasió d'un encontre personal amb Crist. En aquesta tasca, en esforçar-nos freqüentment a freqüentment en els mateixos afanys amb els nostres companys, amb els amics, amb els parents, els podem ajudar a arribar a Crist, que ens espera a la vora del llac. Abans d'ésser apòstol, pescador. Després d'apòstol, pescador. La mateixa professió que abans, després. (...)

Es posa al costat dels Apòstols, vora aquestes ànimes que s'han lliurat a Ell: i ells no se n'adonen. (...) *Tireu la xarxa per la banda dreta, i en trobareu. La hi van tirar, doncs, i ja no la podien treure a causa de l'abundor de peixos.* Ara ho entenen. Torna al cap d'aquells deixebles allò que en tantes d'ocasions han sentit de llavis del Mestre: pescadors d'homes, apòstols. I veuen que tot és possible, perquè és Ell qui dirigeix la pesca. (...)

Els altres deixebles arribaren amb la barca, arrossegant la xarxa plena de peixos, perquè només eren lluny de terra cosa de dues-centes colzades. De seguida posen la pesca als peus del Senyor, perquè és d'Ell. Perquè aprenguem que les ànimes són de Déu, que ningú d'aquesta terra no pot atribuir-se'n la propietat, que l'apostolat de l'Església -el seu anunci i la seva realitat de salvació- no es basa en el prestigi d'unes persones,

sinó en la gràcia divina. (Amics de Déu, nn. 264-267)

---

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/dailytext/sabent-me-
pescador-dhomes-no-pesco/](https://opusdei.org/ca-ad/dailytext/sabent-me-pescador-dhomes-no-pesco/)
(02/04/2026)